

Bevándorló-ellenesség és integráció Magyarországon

A REPUBLIKON INTÉZET ELEMZÉSE

2026. július

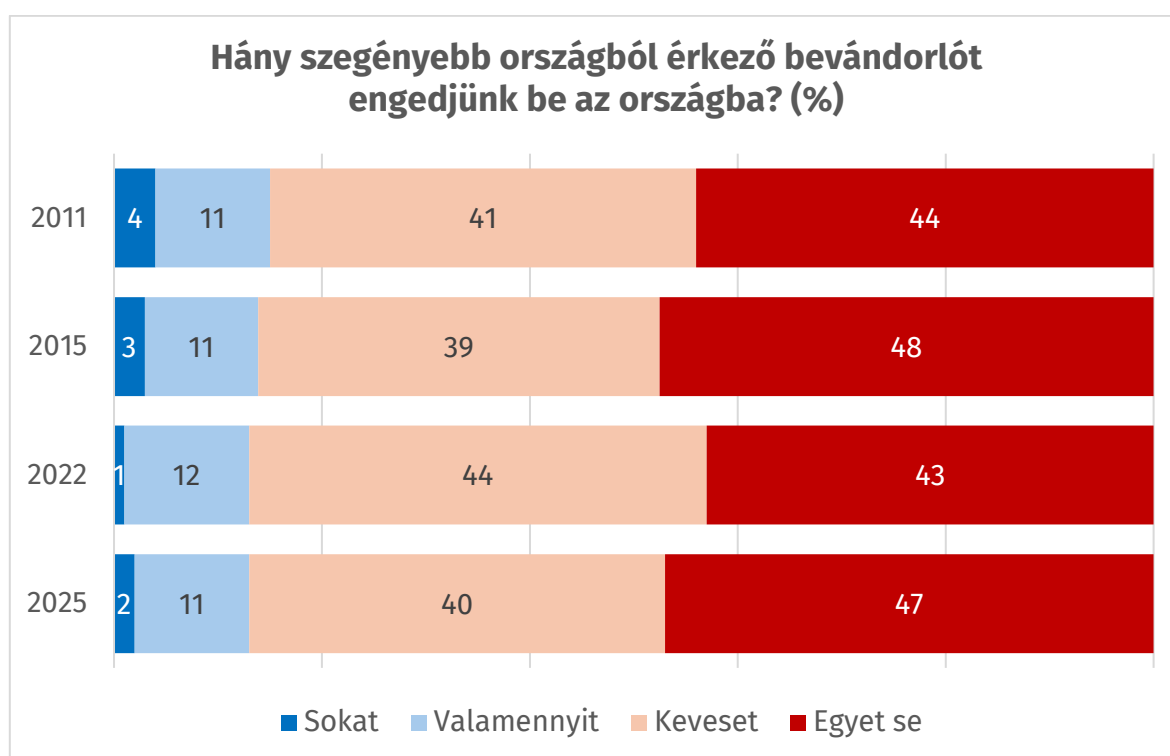

A MIGRÁCIÓS PAKTUM APROPÓJÁN

A migráció több mint tíz éve, a 2015-ös menekültválság óta nélkülözhetetlen része a magyar (és európai) politikai diskurzusnak. „Stop-Soros” kampány, a menekülteket segítő szervezetek stigmatizációja, a 2016-os népszavazás a bevándorlásról; a téma elsősorban a Fidesz számára volt kulcsfontosságú. 2026-ban, a Magyar-kormány megalakulása után úgy tűnik, a bevándorlás közéleti slágertéma marad, a Tisza és a Fidesz legutóbb az Orbán-kormány eltitkolt menekülttábor-terve kapcsán ütközött egymással. 2026. június 12-vel életbe lépett az EU „Migrációs Paktuma”, amely koordinált bevándorlással kapcsolatos fellépés alapjait fekteti le, ennek legvitatottabb eleme alapján a tagországoknak vagy menekültek befogadását, vagy a befogadó országok anyagi támogatását kell vállalnia. A Paktum kapcsán szakpolitikai, méltányossági vitának abszolút helye van, hiszen kitettség, terhelés és gazdasági helyzet tekintetében is merőben eltér a tagországok helyzete; azonban a Migrációs Paktum témáját az európai szélsőjobboldal a zászlójára tűzte, egyszerre építve az idegengyűlöletre és táplálva azt, helyenként számottevő sikereket elérve. A bevándorlás témája fontos és aktuális, ezért a Republikon legújabb elemzésében nemzetközi kutatásokra alapozva bemutatjuk, hogyan vélekednek a magyarok a bevándorlásról, és hol tart a migránsintegrációs politika tíz évvel a migrációs krízis kezdete után.

BEVÁNDORLÓELLENESSÉG ITTHON ÉS EURÓPÁBAN

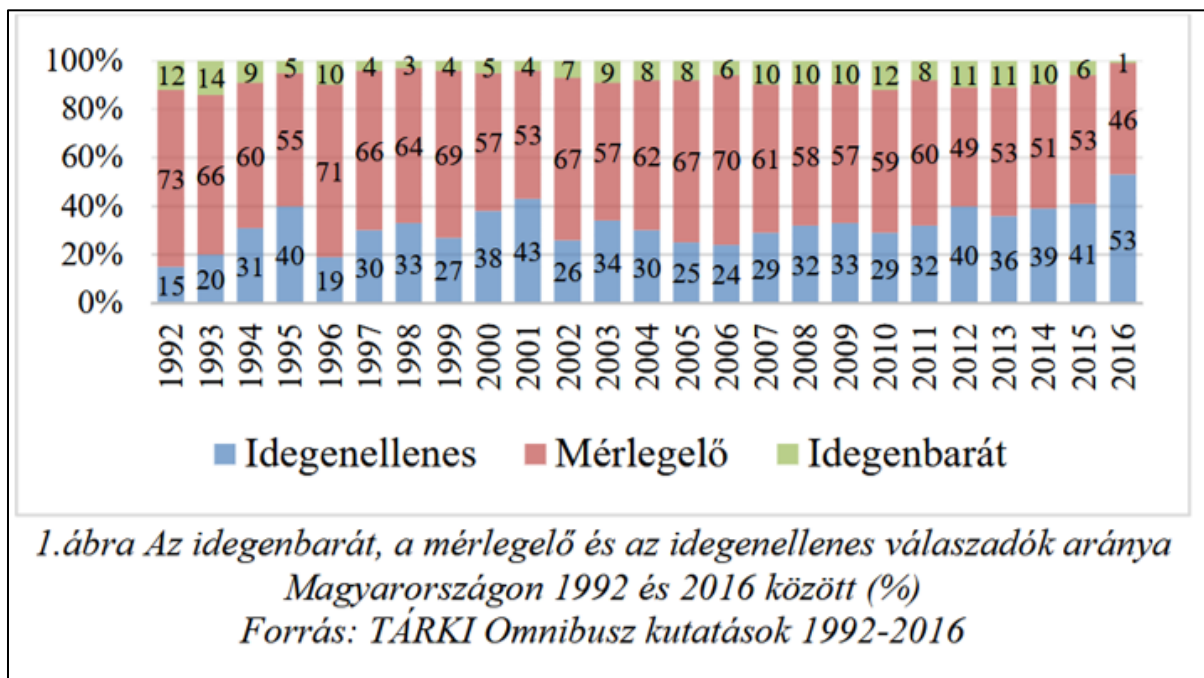
Magyarországon az elmúlt 15 évben lényegében alig változott a bevándorlás megítélése, a Fidesz-kampányok csak átmeneti negatív kilengést okoztak. Országunk lakossága konzisztensen elutasító volt a bevándorlással szemben, gyakorlatilag Európa legkirekesztőbb országa vagyunk 25 éve. A magyarok közel fele egyáltalán nem engedne szegényebb országbeli bevándorlókat Magyarországra, további 40 százalék csak kevés bevándorlót engedne be. Az orbáni idegengyűlölet 2015-2017 között lett csúcsra járva, az European Social Survey (ESS) adataiból látható, hogy ez időben volt egy minimális, pár százalékpontos növekedés a bevándorlók elutasítottságában, de az évtizedes tendencia nem változott jelentősen.

Vélemények a bevándorlók befogadásáról. Forrás: European Social Survey (ESS). A többi ország adatai megtekinthetők: <https://ess.sikt.no/en/datafile/98b539ee-63f4-4803-a384-a8d05293894c?tab=1&elems=64179de1-2575-42b0-91db-5f472c6e0dfc>

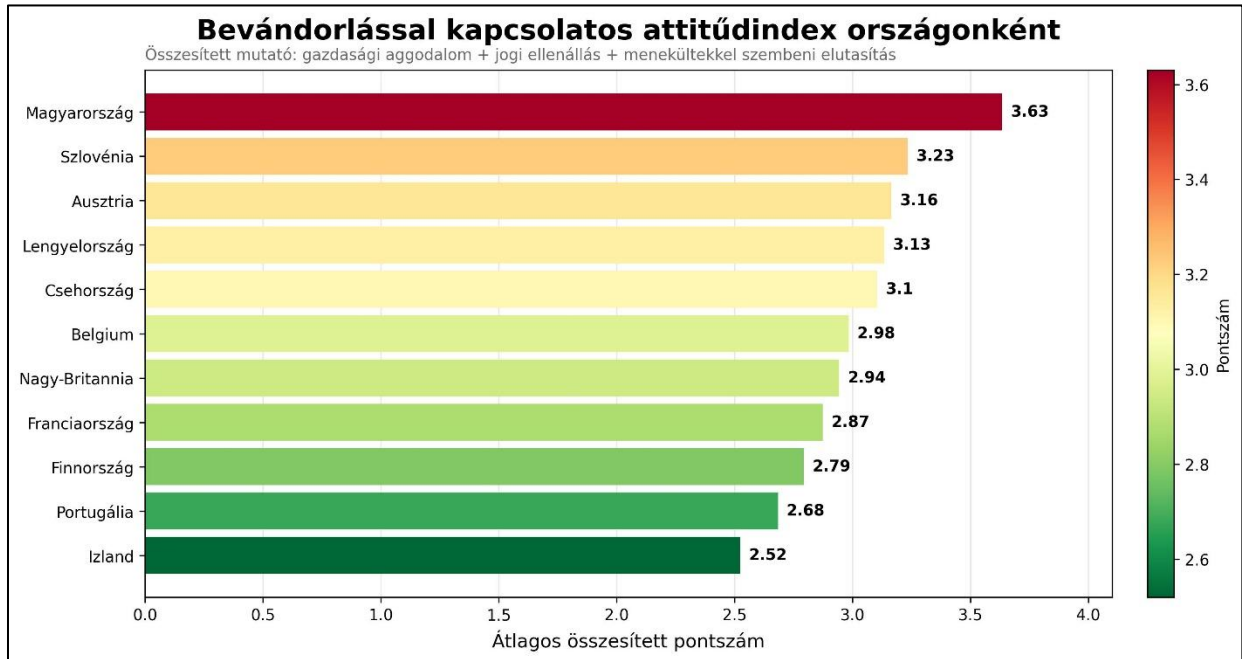
Korábban 2001-ből és 2005-ből ismerünk hasonló adatokat, akkoriban lényegesen alacsonyabb volt a bevándorlás abszolút elutasítottsága, 2002-ben mindössze 25, 2005-ben 35 százalék választotta az „egyet se” opciót. 2001-ben a World Trade Center

elleni terrortámadás után hirdette meg az Egyesült Államok a „terror elleni háborút”, 2003-tól kezdődött Irak megszállása és a kétezres évek egyéb, Közel-Keletet érintő fegyveres konfliktusai. Joggal vetődik fel az amerikai paradigmaváltás és a fokozódó bevándorlásellenesség szerepe a kétezres évek migrációellenes trendjében, de nincs rá bizonyíték, hogy a magyar közvéleményt is ezek a fejlemények változtatták meg drasztikusan. Az biztos, hogy akkor és azóta is kiemelten kirekesztő volt a magyar társadalom e téren, és a Fidesz 2015 óta fokozódó fáradozása az ESS adatai alapján nem hozott hosszú távú változást, csak átmeneti torzulást. A TÁRKI korábban szintén végzett rendszeres kutatásokat az idegenellenességről, ebben észlelhető egy kiugró adat 2016-ban, a Fidesz migráns-népszavazását megelőző kampány idején, ami alapján elmondhatjuk, a Fidesz napirendre tudta emelni ezt a témát, de a koronavírus óta a migráció témája veszített fontosságából, onnantól minden a megélhetésről és a gazdaságról szólt. Ugyancsak a TÁRKI mutatott rá arra, hogy a problématérképeken előkelő helyen szerepelt a migráció 2016-ban, de már 2017-ben veszített fontosságából, és ez a tendencia 2018-ban is folytatódott.

Sajnálatosan azt kell mondanunk, az Orbán-rendszer bevándorlás-ellenessége a magyar társadalomban már erősen jelen lévő hajlamon profitált, amikor kellett, felerősítette azt, és amennyiben a Magyar-kormány is bevándorlás-ellenes

álláspontot fog képviselni, amit talán előre jelez a menekülttábor-ügy napirendre tűzése, azzal politikai értelemben racionálisan cselekednek, és a társadalom relatív többségének álláspontját képviselik, amelyben a xenofóbia nemzetközi összehasonlításban kimagasló.

Európai bevándorlásellenes index. Tizenegy résztvevő ország összehasonlítása. Forrás: ESS CRONOS-3 'Make it Strong' Panel (2026)
https://www.cessa.eu/News/Files/2026/I4NG%20Datathon/Group%207%20202%20RQ2_Immigration%20attitudes%20across%20Europe.pdf

AZ INTEGRÁCIÓ KÉRDÉSE

Az integrációs politika hiánya és a társadalom, valamint a politika xenofóbiája egymást erősítő jelenségek. A Migráns Integrációs Szakpolitika Index (MIPEX) szerint 2025-ben Magyarország integrációs politika minőségében hátulról a hatodik helyen áll a tagországok között. Különösen az egészségügyi ellátáshoz, az oktatáshoz és az állampolgársághoz/állampolgári jogokhoz való hozzáférés tekintetében teljesítünk nagyon rosszul. Az egészségügy és oktatás „természetesen” magyar állampolgárok számára is rosszul hozzáférhető, idegen nyelven még kevésbé, az állampolgárság és menekültstátusz pedig igazi luxus a bevándorlók számára.

Ország	Pontszám	Változás 2019 óta*	Ország	Pontszám	Változás 2019 óta*
 Svédország	86	0	 Csehország	49	0
 Finnország	84	1	 Dánia	49	0
 Portugália	83	2	 Görögország	49	2
 Belgium	70	1	 * Málta	48	0
 Luxemburg	64	2	 Ausztria	47	1
 Spanyolország	64	4	 Horvátország	44	5
 Írország	59	5	 Lengyelország	44	3
 Németország	58	0	 Magyarország	41	2
 Olaszország	58	0	 Ciprus	41	0
 Hollandia	57	0	 Szlovákia	39	0
 Franciaország	56	0	 Bulgária	39	0
 Szlovénia	52	4	 Litvánia	37	0
 Románia	52	3	 Lettország	36	1
 Észtország	51	1			

* A változás 2019-hez képest értendő.
Forrás: Friedrich Ebert Alapítvány – FES Migrationsbarometer 2024

Migráns integrációs szakpolitika index (MIPEX) 2025. Forrás: <https://www.mipex.eu/key-findings-2025>

Az adatok fényében úgy tűnik, bár vannak sok bevándorlót befogadó országok (például Németország) és EU határmenti országok (például Görögország), amelyek

lakói a magasabb kitettség miatt bevándorlásellenesebbek 2025-ben más tagállamoknál, mégsem egyértelmű, hogy az idegenellenesség okozója a rossz személyes tapasztalat, hiszen számos befogadó országban enyhébb az idegengyűlölet. A kiugró magyar xenofóbiát pedig abszolút nem indokolja a kitettség mértéke, hiszen sem felvevő, sem határországgként nem ér minket akkora terhelés, mint a nálunk „idegenbarátabb” országokat. Azt sem állíthatjuk, hogy a „menekültek nem hajlandók integrálódni” hiszen egyértelműen látszik, hogy egyes országok, köztük Magyarország szándékosan mellőzik az integrációs politikát. A magyar kormány sokat profitált a feszültségekből az évek során, így joggal gondolhatnánk, hogy éppen azért nem alakult ki minőségi integrációs politika itthon, hogy a regnáló adminisztráció a társadalmi feszültséget hatalommegtartásra használhassa fel. Ezzel szemben olyan országok, mint Svédország, Spanyolország vagy Írország érdemi integrációs politikával rendelkeznek és jelentős bevándorlással szembesülnek, mégis relatíve alacsony idegengyűlölet jellemzi őket. Magyarország nyomoráért nem a bevándorlók, hanem a hibás kormányzás évtizedei tehetők felelőssé, de az idegengyűlölet, úgy tűnik, nem a Fidesz találmánya; Orbán és pártja „mindössze” haszonélvezői voltak a közhangulatnak, és gerjesztették az indulatokat, egyszer a menekültek, másszor a melegek vagy az ukránok ellen, mindig az aktuális politikai céloknak megfelelően.